

IZ KRAJEVNE SKUPNOSTI GOLO

Planiranje v KS

V glasilu občinske konference SZDL Ljubljana Vič-Rudnik »Naša komuna«, ki je izšla 22. decembra 1986 je na dvanajsti strani zastavljeno vprašanje: »Kaj je s plani krajevnih skupnosti?«

Marsikaj? Poglejmo še nekaj problemov.

Sedanja sistem planiranja, ki naj bi bil izpeljan in uveljavljen v KS je zelo dolgovoden in zapleten. Od KS se zahteva cela vrsta strokovnih analiz in množico sestankov ter razgovorov. Ob tem pa dobro vemo, da se zlasti v manjših in podeželskih KS večina dela opravlja amatersko, neprofesionalno, aktivistično. Po pravih veljavne zakonodaje bi morali v KS pripraviti kar sedem planskih dokumentov:

- sklep o pripravljanju plana in določitev organa za pripravo plana
- priprava in sprejem smernic za pripravo plana KS
- oblikovanje in usklajevanje osnutka samoupravnega sporazuma o temeljih plana
- usklajevanje plana KS z razvojnimi usmeritvami drugih udeležencev planiranja: občina, TOZD in SIS
- usklajevanje samoupravnih sporazumov
- sprejem plana
- sprejem dokumentov o uresničevanju plana.

Če smo objektivni do sebe in poštenu do razvoja KS, potem naravnost povejmo, da vseh omenjenih analitično strokovnih, posvetovalno odgovornih, aktivistično sestankarskih in strokovno administrativnih nalogah v KS nismo sposobni opraviti brez prizadevanega sodelovanja pristojnih strokovnih organov in občinske skupščine in organov družbenopolitičnih organizacij zlasti SZDL in sindikata.

Naloge planiranja so še bolj zapletene v taki KS kot je naša, saj na našem območju nima sedež nobena TOZD in ne enota SIS. Krajani hodijo na delo v desetine TOZD, ki niso le na območju naše občine, ampak v veliko primerih tudi zunaj nje. Ob tem dejstvu še bolj izstopa problem povezanosti TOZD s krajevno skupnostjo.

Čeprav je vsem znano, da življenjske razmere delavcev in njihovih družin, kjer živijo: to je v krajevni skupnosti, posredno vplivajo tudi na produktivnost njihovega dela in rezultate gospodarjenja, sindikat v krajevni skupnosti ni prisoten. Nekaj časa nazaj se je veliko govorilo o ustanavljanju aktivov delavcev v KS. Tega aktivna pri nas ni. Obstaja vtis, da sindikat ne zanimajo problemi zadovoljevanja nekaterih življenjskih potreb in interesov delavcev ter njihovih družin v socialnem okolju, kjer živijo.

Glede SIS čutimo kljub delegatskemu sistemu neko vrsto odtujenost zlasti pri komunalni SIS. Kljub prizadevanju za sodelovanje je vpliv delegatske baze KS le minimalen. Morda bi bilo prav, da bi SZDL analizirala pojav, zakaj konference delegacij za komunalno SIS ne živijo. O pričujočem problemu smo razpravljali tudi na seji skupščine KS. Tedaj je predstavnik IS občinske skupščine v razpravi dejal: »GLEDE KOMUNALNE SIS SO TUDI ORGANI OBČINE V MAT POZICIJI.«

Poseben problem so finančna sredstva KS. Mnenja smo, da so viri in način financiranja dober kazalec, kako se v praksi uresničuje KS kot sestavina družbeno-ekonomskih odnosov in koliko ter kako je ta odnos uresničen; glede tega zagotovo ne morejo nositi pretežno odgovornost aktivisti v KS.

V praksi največkrat drugi subjekti planiranja imenujejo sedanje planiranje v KS kot Zbirka potreb in interesov. Nič zato. Čeprav zbirka interesov in potreb še ni plan, pa je zagotovo eden od elementov planiranja, ki ga lahko poda KS. V naši KS smo pripravili temeljne smeri delovanja organov krajevne skupnosti. Izpostavljamo sledeče ključne naloge:

Nekateri problemi in delovna usmeritev za tekoče leto

Stalno težimo k temu, da bi aktivno delovali vsi dejavniki v KS: Skupščina in njen izvršni svet, delegacija zbora krajevnih skupnosti občinske skupščine in delegacije za SIS, potrošniki in poravnalni svet, družbenopolitične organizacije in društva, itd.

Na hitrejši vsestranski razvoj našega območja močno vpliva prometna povezanost hribovskih predelov z večjimi centri in Ljubljano. Dokončanje del na cesti Ig-Golo in nadaljevanje rekonstrukcije te ceste do kraja Rob je zahtevna naloga.

Splošna preskrba postaja vedno bolj kritična. Mnogo naporov vlagamo v opravljanje nalog, da se začne in konča z izgradnjo trgovine osnovne preskrbe na golem. S KS zelo tesno sodeluje Merkator Rožnik, TOZD Savica.

Vodopreskrbo je potrebno okrepiti z dodatnimi vodobirami in z zajetjem še enega studenca. Kdor vode nima dovolj, kaj hitro spozna, da je voda vredna več kot zlato.

Precej zaostajamo glede poštnih povezav, pa naj bo glede dostave pošte ali pa glede telefonskih zvez. Pričeti je potrebno z ureditvijo prostorov za pošto centralo na Golem.

Naše območje je zelo ugodno za razvoj kmetijstva, posebno za pridelavo mesa in mleka.

Glede na lego in mnoge druge možnosti, bomo več pozornosti posvetili razvoju turizma in urejanju okolja.

Poseben problem je vzdrževanje občinske ceste na območju vasi ŠKRILJE in ureditev ceste za medkrajevno povezavo vasi Golo-Zelmlje.

Naj omenimo še problem javne razsvetljave. Na našem območju je urejena le v vasi Visoko.

Še in še bi lahko naštevali odprte razvojne probleme od materialnega razvoja do problemov šolstva, kulture, zdravstva in zaposlovanja. Čutimo, da tudi v naši občini obstajata problema: sistem solidarnosti in zaostajanje v razvoju južnega območja. Uresničujemo načelo skladnejšega razvoja KS kot je zapisano v Resoluciji o izvajanju družbenega plana občine Ljubljana Vič-Rudnik v obdobju 1986-1990 za leto 1987. LUDVIK GOLOB

Čeprav po vrednosti čiščenje reguliranih vodotokov ne predstavlja znatno postavko v finančnem načrtu OVS Ljubljana - Sava za letošnje leto, pa je zaradi tega, ker ti vodotoki tečejo v urbaniziranih sredinah, zanimiv odraz njene skrbi za lep videz našega mesta

300 MILIJONOV ZA HUDOURNIKE

Od Gabrnikovega grabna do Velikih Lašč

22. januarja je zasedala skupščina Območne vodne skupnosti Ljubljana-Sava, dva dni prej pa konferenca delegacij ljubljanskih občin. Znano je, da ta samoupravna interesna skupnost materialne proizvodnje ozemeljsko zajema skoraj osemnajst občin gorenjskega, ljubljanskega in zasavskega območja.

Delovanje OVS Ljubljana-Sava, kot jo imenujejo skrajšano, je zelo pomembno za našo občino. To je mogoče izluščiti tudi iz finančnega načrta za leto 1987. Ta predvideva za potrebe vseh petih ljubljanskih občin skupaj 3.018 milijonov dinarjev. Kar precejšen del teh sredstev je namenjeno za objekte na hudourniških in nizkih vodotokih, lokalnih vodovodih, za zaščito voda v naši občini. Poglejmo nekoliko podrobneje finančni plan za leto 1987 oziroma, katere objekte naj bi uredili na ozemlju naše občine in terensko razgibane občine v letošnjem letu. Za glavne vodovode in vodovode v krajevnih skupnostih cele Ljubljane je kot delež pri sofinanciranju namenila OVS Ljubljana-Sava letos 300 milijonov dinarjev. Niso opredelili posameznih vodovodov in njihovih naprav, ker želijo sodelovati pri tistih objektih, ki so dejansko v realizaciji in ne le na papirju. 139 milijonov dinarjev je namenjeno v Ljubljani za študije in raziskave. Za V. fazo ljubljanskega barja je namenjeno 15, za Horjulsko dolino in Dobravo 45, za Velike Lašče - Videm - Dobropole 35, za vse ljubljanske krajevne vodovode 35, za karbonske masive Polhograjskih Dolomitov 4 ter za študijske vrtnice 65 milijonov dinarjev. Kot posebna postavka v finančnem načrtu nastopajo sredstva za zaščito podtalnice in zaščito varstvenih pasov. Za ta namen so odobrili za celo ozemlje OVS Ljubljana-Sava 500 milijonov dinarjev.

Preidimo na operativna dela na hudourniških in nižinskih vodotokih. Prva izvaja Podjetje za urejanje hudournikov, ki ima sedež v naši občini. druga pa VGP Hidrotehnik. Hudourničarji bodo naredili stabilizacijsko zaplavno pregrado v Gabrnikovem grabnu (50), očistili okrog 12 tisoč kubičnih metrov materiala v zaplavnem prostoru za sinusoidno pregrado v Petačevem grabnu (50), nadaljevali ureditvena dela v dolžini okrog 250 m za zaščito kmetijskih površin na Mali vodi pri Brišah (100), obnovili in dopolnili dotrajane objekte v Petričevem grabnu v Logu (60), uredili hudourniške jarke na Rožniku (40 milijonov dinarjev). Če bodo imeli še čas in sredstva, bodo izvedli še obrežna zavarovanja pri gasilskem domu v Horjulu. Za ta dela bodo uporabili vsa hudourniška denarna sredstva, ki so planirana za Ljubljano.

Med nižinskimi vodotoki so navedeni: Šujica, Škofeljska, Iščica pri Igu, Jezero pri Podpečih in kot največji potrošnik sredstev OVS Ljubljana-Sava na našem območju Ljubljansko barje. Predvideno je tudi čiščenje in posek grmovja v reguliranih vodotokih Gradščica, Glinščica, Mali graben, hudourniki z Gotovca in Ljubljana.

Kot osnovno delegatsko vprašanje na delegatski konferenci in skupščini OVS Ljubljana-Sava se je postavljala možnost nadomestila sredstev IV. samoprispevka. Delegati so z glasovanjem 80:1 zavzeli stališče, da OVS Ljubljana-Sava sodeluje pri urejanju objektov po srednjeročnem planu in, da ne sprejema pobude komunalne skupnosti ljubljanskih občin, naj bi nadomestila izpad sredstev, ki naj bi ga zbrala Ljubljana s IV. samoprispevkom. -st-

KAKO ZNAMO(JO) NEGOVATI INFLACIJO!

Gostinec gostincu... človek

Telefonski klici, gosto razporejeni obiski poslovnih družabnikov, vprašanja in podvprašanja sodelavcev... (pre)majhna pisarna... predvsem pa agilnost, neutrudna zagnanost in delavnost, to bi bile lahko nekatere površinske značajske črte direktorja Gostinskega podjetja Vič Franca Trampuša. Glasno govorjenje, iskrič, a pomenko točno opredeljen smeh, odločni odgovori, prodorna vprašanja in predvsem hotenje: dati kolektivu, občini in družbi skoraj več, kot od njega pričakujejo.

To in strpna, pa določno opredeljena taktika sta pripeljali z novim letom v našo občino k 121 delavkam in delavcem GP Vič še 154 njihovih stanovskih sodelavcev iz Gostinskega podjetja Šestica. Le eno ime sedaj obstaja za ta dva kolektiva, ki sta se do konca januarja že usula na 246 zaposlenih; Gostinsko podjetje Vič, z 12 enotami, za katere je značilen lasten obračun.

Zakaj se niste odločili za dve temeljni organizaciji?

»Ko sem snoval s sodelavci novo podjetje, smo dali v razpravo sicer tri različice, a na koncu smo se odločili za najbolj gospodarno obliko organiziranosti. Ni le najbolj racionalna, ampak omogoča kakovostno vodenje in dobro spodbujevanje zaposlenih.«

Katere službe in opravila imate skupaj za vse enote?

»Imamo skupno skladišče in nabavo, avtomatsko obdelavo podatkov, pralnico, enotno nagrajevanje po delu.«

Natakar je plačan po njegovem prometu, kuhinja pa po skupinskem prometu.«

Ali GP Vič ni bilo dovolj veliko, da se je odločilo za združitev z GP Šestica?

»Vzrokov in povodov za odločitev teh dveh kolektivov, da se združita v en kolektiv, je bilo veliko. Ker negativne vzroke dnevno odpravljamo, bi povedal le, da bomo tako bolj močni, bolj likvidni in bolj naložbeno sposobni. Predvsem je pomembno, da nam je z vse bolj ugodnimi enotami Šestica, Emona, Lipa in Sokol uspelo stopiti na tla občine Center in tamkajšnjega povpraševanja po gostinskih storitvah. Da vas bom prepričal. Leta 1986 smo dosegli v GP Vič 890 milijonov prihodka (indeks s planom 121%) in 82 milijonov

direktor GP Vič Franc Trampuš

čistega dohodka (indeks 152%). Letos planiramo 3,06 milijarde dinarjev prihodka ali za skoraj 90 odstotkov več kot sta dosegli podjetje v lanskem letu. Pomembno je, da bo prihodek večji predvsem zaradi povečanega obsega dela.«

V gostinskih podjetjih nista pogosta skupna nabava in centralno skladišče!

»Ti združeni funkciji nam omogočata nižje stroške na obeh področjih, manjše zaloge, hitrejšo obracanje blaga in natančno razvrščeno embalažo po dobaviteljih. V takih poslovnih oblikah imamo tudi tehtnejšo besedo, kadar se menimo o pogojih dobave in plačila.«

Kljub temu, da je na gostinskem področju močan pritisk zasebnikov z gostilnami, okrepčevalni-

cam, krčmami, kioski, vam je uspelo razviti še posebno (pod)obliko ponudbe.

»V številne kolektive smo prodrli z družbeno prehrano, naši lokali pa poskrbijo tudi za prehrabni in gostinski del slovesnosti, obletnic, zabav int.«

Do konca tega srednjeročnega obdobja boste dali priljubljene gostilni Pod Rožnikom novo podobo, novo vsebino pa naj bi med drugim dobila Emona na Titovi cesti. Kakšni so trenutni pogoji za naložbe v vzdrževanje in novogradnje?

»Nerazumljivi in negospodarni. Npr.: kljub temu, da imamo znatna lastna amortizacijska sredstva, ki bi jih morali čim hitreje vložiti v ureditev nekaterih lokalov, jih ne smemo koristiti v enem ali dveh, treh večjih delih, ampak le po dvanajstih. Kako znamo negovati inflacijo! Takih in podobnih »cvetk« v pogojih gospodarjenja je še veliko in nas spravljajo, milo rečemo, v besnilo. Najhuje pa je, da za gospodarstvo ni razumevanja prav nikjer.«

Gostinskim delovnim organizacijam vedno primanjkuje dobrih kadrov, v določeni obliki pa tudi nadzora nad njihovim delom. Kaj boste storili pri vas za spremembo stanja?

»Kolikor odličnih ali vsaj zelo dobrih kuharic bi dobil, toliko bi jih zaposlil. Ker pa teh skoraj ni, smo se pri nas odločili med drugim za naslednji stvari: zaposlili bomo notranjega sanitarnega inšpektorja, v sodelovanju s Turistično poslovno skupnostjo Ljubljana pa bomo organizirali dvoimenske tečaje za izpopolnjevanje znanja ljudi v strežbi in kuhinji.«

Pogovor ni potekal pod ugodnimi pogoji, saj se je med njegovim trajanjem dogajalo pretežno del tistega, kar sem navedel na začetku. Iz pisarne sem »odgnal« vodjo Istravina v Ljubljani, mene pa so prepodili predstavniki Presada in Iskre. Resnično moram biti klen, da si danes lahko individualni poslovodni organ... tudi med gostinci. Pl.

PREDSTAVLJAMO VAM NAŠ KRAJ: HRUŠEVO

Da Hruševci lahko s skupnimi močmi marsikaj dosežejo, so nadvse nazorno in slikovito dokazali že spomladi 1942, ko so pošteno naklestili močno italijansko motorizirano kolono, ki se je po njihovi dolini vračala proti Ljubljani.

Danes krajanom te bregovnate in raztresene vasi nedaleč od Dobrove seveda ni treba več prežati na bojevit sardinijske »granatiere«, zato pa se spopadajo z nadlogami in problemi, ki jim jih prinaša vsakdanje življenje in delo. Predvsem so se soočili, kot kaže že bežen pregled, s čedalje večjimi komunalnimi potrebami, saj se vas nezadržno širi, možnosti pa seveda ostajajo omejene.

»Tu gori na samem Hruševu (kraj je namreč razdeljen kar na tri večje ali manjše zaselke: na Hruševu zgoraj, nižje ležeči Log in nekoliko odmaknjeno Selo) smo morali poskrbeti predvsem za ustrezno vodovodno napeljavo,« pravi Marko Bogataj, predsednik vaše skupnosti Hruševu. Stara napeljava, ki je bila zgrajena še leta 1935 spričo novih gradenj namreč ni bila več kos potrebam, zato nam ni preostalo drugega, ko da se lotimo njene rekonstrukcije. Tako smo lani obnovili kompletni vod od zajetja do rezervoarja (v dolžini 700 m) in kompletni glavni vod skozi vas (v dolžini cca 200 m). Pri tem smo delali v glavnem sami, sami pa smo tudi zbrali vsa potrebna sredstva. Zdaj

KDO PA JE VAS POSLAL K MENI?

Lomeče razlike med včeraj in danes

Varnostnica in receptorka Milena Železnov, osem mesecev je vodja delovnega naloge v Mehanografskem centru na Koprski cesti, sedem let pa že opravlja ta poklic v delovni organizaciji Varnost, pogosto razmišlja o mladih in njihovem ravnanju in vključevanju v delovno in življenjsko okolje. Morda zato, ker je s trinajstimi leti vstopila v rodni Dolenjski Toplicah v partizansko pionirsko četo in, ker je v letih, ki so sledila do današnjih dni, živela življenje polno preizkušenj. Danes se rada smeje, je rada sproščena, ljubezna. »Vsak človek najde v svojem bivanju določen obrambni mehanizem,« je potrdila mojo domnevo in pridala, »saj človek mora biti tako močan, da zmore prehajati iz dneva v dan, iz tedna v teden, iz meseca v mesec. Tudi leta teko. Različno doživeta in preživeta. Milena jih je nekaj žrtvovala samo za družino: za Milutina, Marjanca in Maruško in za moža. Da so lahko napredovali in z več ali manj uspeha že uresničili svoje življenjske cilje.

»Vedno sem želela biti v stiku z ljudmi. Mislim, da je prav delo receptorke in varnostnice tako. V teh sedmih letih sem zaradi kadrovske težave v delovni organizaciji

Milena Železnov

oziroma tozdu premenjala že precej podjetij. Spoznala sem, kako teče delo v 16-urnem turnusu, kako živi proizvodni delovni kolektiv, kako upravni in kako n. pr. visoko strokovni, kot je tukajšnji M-center. Nikdar nisem samovoljno zapuščala delovnega mesta. Mislim, da se receptor ali varnostnik ne sme vtikati prav v vse stvari okrog sebe. Vesten mora biti na svojem delovnem mestu, odgovorno opravljati delovne naloge in biti predvsem vpluden, vedno dosegljiv, požrtvovalen in razumevajoč. Žal mladim manjka veliko teh lastnosti in se prehitro selijo z enega na drugo (različno) delovno mesto. Morda osebni dohodki pri nas res niso vabljivi, a sprejeto delo moraš spoštovati in ga opravljati z veseljem. Pogledite, med nami je veliko ljudi s podeželja. Pravimo jim poldelavci – polkmetje. A ti možakarji vestno vpišejo v knjige vse podrobnosti, ki so jih ob prihodu zasledili na delovnem mestu in tudi beležijo vse, kar se je med njihovim delom dogajalo. Mladi pa... noge na polico, radio na »full« in odhajanje z delovnega mesta. Tako obnašanje je prineslo tudi sorazmerno hudo vrednotenje odgovornosti. Pri nas veliko delavcev zaradi nereda izgubi vsak

mesec od 1 do 10 odstotkov osebnega dohodka. To boli, a položaj je tak, da je potrebno povečati odgovornost,« je kritično spregovorila o današnjem času Milena Železnov.

Okrog 200 telefonski klicev sprejme dnevno, velikokrat mora tudi ona zavržeti številčnico in prevezati k naročniku. Razumljivo je, da si želi sodobnejšo centralo. A spoznala je, da pri določenih stvareh v manjših kolektivih ne morejo dohajati tehnološkega napredka. Kljub temu, da je vsak dan po telefonskih linijah, vsaj za nekaj trenutkov, povezana s stotinami ljudi po Ljubljani in drugje, pa poredko sliši svoje delovne kolege iz Varnosti. Prav to, da se nikakor ne morejo srečati zaradi raztresenosti delovnih mest, zaradi turnusov, zaradi dolžnosti po službi, jo nekako boli. Rada bi, da bi se spoznali, da bi se pogovorili o svojih veseljih in skrbeh, da bi rekli besedo, dve o tem, kako naj bi delali jutri in koliko naj bi s tem delom zaslužili.

»Tudi ko sem doma, ne morem opustiti misli na službo. Vodja sem in zato le moram občasno poklicati, če je kaj novega, kaj nenavadnega? Včasih me pokličejo, ker ne znajo razrešiti tega ali onega problema. Tudi ponoči. Tako je pač naše delo varnostnikov. Ob vsakodnevnih opravih gospodinje pa rada sežem po ročnih delih. Posebno ljubo mi je vezenje gobelinov. Kar precej jih že imam in pogosto so mi bile ure preživete z njimi v pravo oporo pri premagovanju življenjskih krivulj,« je še rahlo odprla zastor v svoj dom razpoložena gostiteljica in z vsakim trenutkom bolj zgubljala pogovorno tremo. Ko sva si že podala roki, sem začutila, da bi se morda šele takrat začela še bogatejša, sočnejša pripoved o njenih poteh in dneih od Dolenjskih Toplic do Ljubljane. Šele takrat sem tudi zaznal njen vabljivi dolenjski naglas.

STANE JESENOVEC

Za zvok in sliko

Zanimivo je, da imajo tudi številni prebivalci naše občine odlične zvočne centre ali stolpe (gramofon, radio, sprejemnik, kasetofon), ki pa jim ne služijo tako kot bi jim lahko, če bi upoštevali, da taki dragi aparati potrebujejo primerne antene (tako kot TV sprejemnik), pogosto pa tudi najrazličnejše priključne vrvice in adapterje. Slednji so predvsem priročni, če imamo različne ločene aparate, ki pa bi jih radi za stalno ali le občasno povezali med seboj. Ker na našem tržišču ni bilo tovrstnih naprav, je prišla z izdelovanjem le-teh Elektromehanika RODOS v Rožni dolini 1/7 (tel. 262-388). Trenutno lahko ponudi dvajset tipov priključnih vrvic in adapterjev, s katerimi lahko povežete zvočne in slikovne aparate, prav kmalu pa bo ta obrtna delavnica ponudila tudi povezovalne vrvice za videorekorderje in druge slikovne naprave.

Peter Kurent (desno) si prizadeva, da bi naredil prav vse, da bi čim preje avtoodpad ob Cesti dveh cesarjev zaživel s polno živahnostjo

JEKLENI ŽIVCI ZA STARE JEKLENE KONJICE

Postaja prve pomoči za nerabne avtomobile

Avtomobilski odpadki so po svetu že utečena oblika oskrbovanja z rezervnimi deli. Dolgo so si jih želeli tudi naši lastniki vozil, predvsem starejših letnikov. Najpogosteje so morali žal poiskati manjkajoči del motorja, podvozja ali pločevine na odpadnih čez mejo. Prvi avtomobilski odpad so s precejšnjim razumevanjem občine dobili v bližini Domžal, naslednjega v Podnartu, že precej časa pa ga imamo tudi v naši občini in sicer ob Cesti dveh cesarjev. Da je Peter Kurent ugodil v preteklih mesecih številnim lastnikom stoenk, katrc, amijev, oplov in drugih vozil, bi vedeli povedati zadovoljni kupci. Na avtomobilskem odpadju je mogoče s pravim vprašanjem, velikokrat pa tudi z izvijačem, ključem, kladivom ali drugim priročnim orodjem dobiti rezervni del, ki ga morda nimajo v trgovini, ali pa je tam po ceni že prešel v astronavske plasti naše zemlje.

»Kljub temu, da je zima snežena in mrzla, mi delamo približno od 8. do 18. ure in tudi ob nedeljah. Naš stik z lastniki avtomobilov je raznovrsten. Prav radi se odpeljemo po star neuporaben avtomobil, ga pripeljemo na naš odpad in ga pripravimo za prodajo tako, da ne more s svojimi kemičnimi svojstvi (olja, akumulator, masti) škodovati naravi oziroma okolju,« je opisal del nenavadnega tehnološkega procesa sogovornik in lastnik odpadja Peter Kurent. Potemal je, da nikakor ne more izpeljati vseh upravnih postopkov s katerimi bi

zadovoljil vsem, ki izdajajo dovoljenja. Po udaril je, da je precej pogojev že izpolnil, da pa bo nekatere težje, ker zahtevajo veliko denarja (asfalt na celotni površini). Tudi Peter in njegova sodelavca Bernard in Brane bi radi delali v idealnih pogojih, a denarja ni nikoli dovolj, da bi zadovoljili vsem potrebam in pogojem.

»Po rezervnih delih je povpraševanje. Rad bi ponudil n. pr. tudi razbite ali rabljene golfe, bemveje in druga dražja vozila, a nimam dovolj sredstev, da bi jih odkupil. Lahko pa zadostim vsem povpraševalcem domačih vozil in nekaterih starejših tujih avtomobilov. Pri meni je mogoče kupiti tudi vrednejše dele avtomobilov: (dinama, zglobe, osi, itn.). Seveda le od tistih avtomobilov, ki so na prodajni površini. Ker spoštujemo prodajalca in kupca, skrbno izločimo iz pripeljanega avtomobila te dele in jih shranimo v našem bivanjsko-upravno-skladiščnem zabojniku,« je razkril še del ponudbe edinega ljubljanskega avtomobilskega odpadja marljivi in vztrajni obrtniški kandidat, ki je po svojem delu trenutno še močnejši od administracije. Želimo le, da bi ta zapis pospešil reševanje ovir in, da bi bili lahko kmalu še bolj zadovoljni vsi: Peter in njegova sodelavca ter številni lastniki starejših avtomobilov v Ljubljani in njeni zahodni in južni okolici.

- sj -

Največja pridobitev: gasilski dom

bi potrebovali še novo zajetje (na starem mestu) in pa še en večji rezervoar z zmogljivostjo vsaj 30 kubičnih metrov. Ložani spodaj, ki prav tako sodijo pod našo vaško skupnost, pa so vseh teh skrbi rešeni, saj so priključeni na dobrovški vodovod.

Podobne načrte za izboljšanje vodovoda imajo tudi v sosednjem Selu. Tudi tu so okoliščine, ki so narekovale gradnjo iste: zaselek se nezadržno širi, potrebe po vodi pa

so tako rekoč iz dneva v dan večje. Zdaj je že v gradnji prečrpalna postaja in akumulacijski rezervoar, ki bo imel kapaciteto 60 kubikov.

Manj sreče pa imajo krajanje obeh vaških skupnosti s telefonom. Prosilcev je namreč izleta v leto več, centrala na Dobrovi, pod katero sodi Hruševa, pa je že tako preveč obremenjena. Tako ima od skupno 68 hiš, kolikor jih je v vseh treh zaselkih Hruševa

(47 starih in 21 novih) za zdaj le peščica telefon in prav nič še ne kaže, da bi se v kratkem to število kaj dvignilo.

Z udarniškim delom do novega gasilskega doma

Čeprav po mnenju nekaterih Ložanov med krajanje ni prave sloge in še manj enake delovne zagnanosti, pa se je kraj lani vendarle dokopal do pomembne pridobitve: no-

vega gasilskega doma. Le-ta je bil, kot ugotavljajo, že prava nuja v kraju, saj so zahteve požarne preventive vsako leto večje, obenem pa bo dom služil tudi za razne druge aktivnosti, ki bodo združevale krajanje.

»V ta dom smo vložili res veliko truda,« zadovoljno ugotavlja ob tej pomembni pridobitvi predsednik GD Hruševa in predsednik vaškega odbora Selo, Rafael Peklaj. »Pri njegovi gradnji so sodelovali krajanje vrste okoliških zaselkov, kot na primer – Sela, Loga, Osredka, Hruševa, Hrastenic, Žerovnikovega grabna in dela Gaberja. Pač, iz vseh tistih zaselkov, iz katerih so tudi člani našega gasilskega društva. Gradili smo od začetka do kraja udarniško, potrebna finančna sredstva pa smo dobili deloma od Občinske gasilske zveze, deloma pa od članarine, gasilskih veselic in prostovoljnih prispevkov. Predvidoma naj bi bil tako dom v celoti dograjen v dveh do treh letih, odvisno pač od tega, koliko denarja bo na voljo.«

Po besedah vsestranskega Rafaela Peklaja, so o tem objektu razmišljali že pred dvajsetimi leti, a se tedaj niso mogli zediniti glede lokacije. Tudi pri zdajšnji lokaciji ni šlo povsem brez težav, saj zemljišče, na katerem stoji dom, sodi pod kategorijo A, moralo pa bi seveda pod B. Nekoč je bilo namreč na tem mestu močvirje, z nasipavanjem pa se je postopoma dvignilo do višine, na kateri je danes. Seveda pa vse to ne bo moglo zasenčiti vsestranskih koristi, ki jih bo imel novi dom. Tu bodo navsezadnje našli svoj prostor tudi mladinci in pa morda celo kultura, ki za zdaj kar ne more dobiti pravega mesta v kraju. Ali kot je z vrhano mero optimizma porekel nek tamkajšnji krajan: »ta dom bo zagotovo kar najbolj vsestransko zblíževal naše ljudi.«

BRANKO VRHOVEC

Novi gasilski dom na Logu

Sneg je ustavil tudi najbolj zagnane kmete